

Private Gaele VISSER

06-F-14

Pte. Gaele Visser werd geboren op 28 augustus 1921 in Haskerhorn, Friesland, Nederland. In de jaren 1930 emigreerde de familie Visser naar Canada en gingen wonen in het kleine stadje Millgrove, Ontario. Gedurende zijn hele leven was Gaele een zeer populaire en getalenteerde jonge man. Hij had grote kennis van de Bijbel en had een sterk geloof in God, dit is goed op te maken uit de brieven die hij tijdens de oorlog naar huis stuurde. Als boerenjongen in hart en nieren, werd hij lid van de Woodhall Dairy in Hamilton. Als hij niet rondreed op de trekker, of het ploegen van de velden, maakt hij lange tochten in de bossen in de omgeving.

Hij kon gitaarspelen en zingen en nam zelfs vioollessen. Maar boven alles waren ijshockey en schaatsen bij hem geliefd. Hij kon uren schaatsen over de bevroren meren en kanalen.

Gaele ging in 1941 in dienst, omdat hij voelde dat het een plicht was om te doen! De propaganda in het thuisfront was zeer aanmoedigend om de jonge mannen op te roepen om overzee te gaan met de krijgsmacht. De meeste van jongens zoals Gaele waren patriottisch en bereid om te vechten voor hun land.

Toen hij in het leger ging, zei zijn moeder: ". Gaele is geen mens om iemand te doden, hij is zo zacht"

Zo heeft hij zich wel eens ziek gemeld, zodat hij niet op de vijand hoefde te schieten

Tijdens de training was hij in verschillende kampen.

Voordat hij overzee ging, bezocht hij zijn zus in de Verenigde Staten. Tenslotte kwam de dag voor hem, om te vertrekken. Zijn moeder en vader brachten hem naar Het Centraal Station van Hamilton, om hem daarna nooit meer terug te zien.....

Gaele diende eerst bij de Dufferin Haldimand Rifles verenigd in 1941, waar hij werd bevorderd van Private naar Lance Corporal. Maar hij hield er niet van verantwoordelijkheid te hebben over het leven van zijn mannen, dus werd hij overgedragen als private aan de Algonquin Regiment in 1942.

Tijdens de oorlog werden alle brieven die naar huis geschreven werden gecensureerd op militaire informatie of van informatie die zij onveilig voor de ogen en oren van het thuisfront achten. En zo kon de familie nooit precies weten waar hij was of wat hij deed. Uit de brief die hij schreef op 16 april konden ze opmaken dat hij ergens was in het oosten van Nederland

"16 april 1945

... Ik ben weer diep in vijandelijk gebied. Het land is zeer vlak. Laat het me weten als u mijn Victory obligatie ontvangt. Als ik een pas krijg, ga ik naar Engeland. Ik krijg die over twee weken. Als Friesland bevrijd is, zal ik daar heen gaan. Papa, een boer in Almelo, Gelderland vertelde me dat hij zijn melk stuurde

naar dezelfde persoon als jij deed. Het nadeel van de gevechten in een kanaal is dat de Duitse kant de hogere muur heeft en ze kunnen naar beneden schieten op ons. We gaan 's nachts langs de met bloed doordrenkte sloten . De grond is drassig, en het is moeilijk te bewegen. Als God het wil, dan schrijf ik de volgende keer een beetje meer . Tot die tijd onder zijn vleugels mijn ziel zal zich houden. "
Liefde, Gaele

Op 23 april 1945 werden Gaele en zijn compagnie ingezet bij het opruimen van gebouwen van de vijand in de buurt van Willemshaven, Duitsland. Op die dag ging Gaele een gebouw binnen onder de ogen van zijn commandant, en in de deuropening, werd hij neergeschoten. Het was een week voor het Algonquin Regiment zou stoppen met vechten en twee weken voordat Duitsland zich volledig zou overgeven. Gaele werd eerst begraven in Duitsland alvorens zijn stoffelijke resten naar Nederland verhuisd werden.